

Gezi ve Türkiye Protestolarının Yıldönümünde Yerel ve Uluslararası Hareketler

24-25 Mayıs 2014

*Yer: Cezayir Toplantı Salonu
Hayriye Caddesi 12, Galatasaray, Beyoğlu-İstanbul*

Gezi Parkı protestoları ile başlayan ve Türkiye geneline yayılan eylemlerin üzerinden bir yıl geçti. Bu protestonun bize öğrettikleri ve kazandırdığı deneyimler doğrultusunda bir değerlendirme yapmak için uygun bir zaman. Gezi'den sonra akılda kalan ve en çok konuşulan konular arasında Gezi'deki dayanışmacı ruh, artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı inancı ve herkesin bu süreçten dönüşüm ve değişim adına bir şeyler çıkaracağı idi. Eylemlerle birlikte yolsuzluklardan hesap soran, yaşadığı kente sahip çıkan, daha demokratik bir ülke beklentisi oluşmuştu. Bu bağlamda Türkiye'de 2013 yazında ortaya çıkan protestonun kapsamını ve derinliğini anlamak önemlidir. Direnişin talepleri nelerdi? Protestocular neden sokağa çıkmıştı? Türkiye'de çeşitli illerde meydana gelen protestoların taşıyıcıları kimlerdi? Protestocuların amaçları ve eylemlerinin sonuçları ne oldu?

Türkiye'de olduğu gibi, komşu ülkelerde de benzer protestolar meydana geldi.. Bu protesto hareketlerinin talepleri her ne kadar farklı olsa da, protestolara katılanlar ve protesto biçimleri açısından benzerlik göstermektedir. Yeni protesto hareketlerinde eski ve köklü sivil toplum örgütlerinin ve siyasi örgütlerin rolü daha az önemliymiş, ilk defa protesto amaçlı sokağa çıkanlar başı çekmiş, sivil toplum örgütleri yeni protesto güçleri/grupları için cazibesini yitirmiş gibi bir izlenim oluştu. Yeni protesto ve örgütlenme biçimleri daha fazla vurgulanır oldu. Ancak hem Türkiye'de hem de başka ülkelerde protestolarda yer alan ve onu yönlendiren aktörler ile "eski" sivil toplum örgütleri ve siyasi örgütler arasında protestoların sürdürülebilirliğinin nasıl sağlanabileceğini konusunda bir uzlaşmaya varılmış değil.

Hâkim olan görüşe göre 2013 yılı protestolarının esas yükünün daha çok örgütlü olmayan ve genç kesimler tarafından taşındığıdır. Bu protestolara katılanlar daha sonra var olan siyasi örgütlere katılmayı denediler mi? Bu örgütlere nasıl bakıyorlar? Alternatif protesto biçimleri öneriyorlar mı? Örgütlü olan ve örgütlü olmayan kesim arasında bir bağ ve bu kesimlerin birbirinden öğrendiği ya da öğrenebileceği deneyimler var mı? Ayrı ve farklı tabanlardan söz edilebilir mi? Tüm bunlar geleceğe yönelik bize neler söylüyor? Yeni ve örgütlü olmayan bir nesilden bahsetmek ne kadar doğru?

Protestolarda kadınların çoğunlukta olması ve LGBTİ hareketi aktivistlerinin eylemlerin ana bileşenlerinden biri olması, eylem biçimlerini etkilemeleri, cinsiyetçilik ve nefret içeren, homofobik söylemlerin eylemlerde mercek altına alınmasında, tartışılmasında ve reddedilmesinde etkili olmuştur. Ayrıca kadın ve LGBTİ hareketi aktivistlerinin görünür olmasının toplumdaki cinsiyetçi ve homofobik tavrın zayıflamasında büyük rol oynadığı söyleniyor. Bu dayanışma ve birbirini anlamaya çalışma sürecinin Gezi sonrası devam edip etmediği, toplumsal cinsiyet sorunlarına karşı duyarlılığın aktivistler ve sivil toplum örgütlerinin diline, örgüt ve faaliyet biçimlerine ne kadar yansıtıldığına bakılarak anlaşılabilir.

İnönü Cad. Hacı Hanım Sok. No:10/12 34439 Gümüşsuyu İstanbul T +90 212 249 15 54 F +90 212 245 04 30 I www.tr.boell.org E info@tr.boell.org

Konferansımızda, çeşitli ülkelerde olduğu gibi Türkiye’de de sosyal hareketler, protesto hareketleri ve sivil toplum örgütlerinin sürdürülebilirliği, birlikteliği ve güçlendirilmesine yönelik cevaplanması gereken bu tür sorulara cevap vermeye çalışılacaktır. Masaya yatırdığımız sorular hem protestolara katılan örgütlü olmayan kesimlerin görüşleri hem de mevcut sivil toplum örgütlerinin ve siyasi örgütlerin temsilcilerinin görüşleri ile birlikte tartışılacaktır.

Saygılarımızla,
Heinrich Böll Stiftung DerneĐi Türkiye TemsilciliĐi